

Туку жалба ми паднала;
Помина'е три синджири
Три синджири младоробиѣ,
Подъ нодзе ме изгази'е,
Со сждзи ме попарі'е.
Първи синджиръ що помина,
'Се юнаци посвършени;
Втори синджиръ що помина,
'Се девойки пърстенвати;
А треки—отъ що помина,
'Се вдо'ици съ луди деца.“
Тога велитъ левенъ Марко:
„А кжде си отидо'е?“
Димна гора одго'ори:
„Бърго трага ке имъ на'ишъ,
Сега рано помина'е.“
Съ налюти левенъ Марко,
И си зеде бърза коня,
Що пособра дробна войска
Дробна войска 'се Арапи;
Си прифтаса три синджира,
Си посече зулумкяри,
Си испущи младоробиѣ,
Отъ синджири 'и иста'и,
'И дару'а съ дробно азно,
'И испущи на вилеетъ.

149.

Г о г о.

Отъ Панагюрище.

Тржгнало момче Черпанче, Гого *)
Черпанче Черпанменче,
На длжгъ пжтъ вовъ Цариградъ,
Минало гора зелена,
Настало поле широко,
Срятъ поле држво високо,
Подъ држво сенка дебела,

Край сенка вода студена.
Отседна момче отъ конче,
Тà си седна на бялъ камикъ,
Па бржкна въ мешинъ дисаги,
Извади тасче златено,
Напи са вода студена.
Па бржкна въ куюнъ джепове,

*) Гого съ повторитъ на конец—отъ одъ секои стихъ.